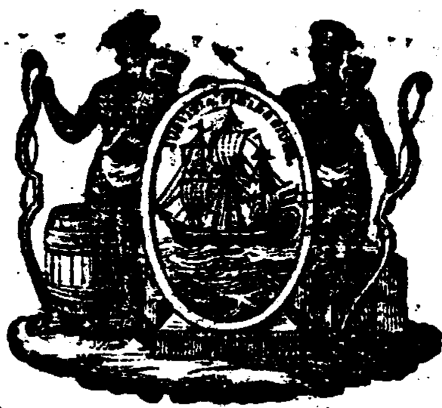
N°. 82. **A°. 1843.**

VRIJDAG, den **13den OCTOBER.**



Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 11 *October* 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. C. VAN THOL, voor de Slavin *Louisa;* hem in eigendom toebehoorende.
2. MARY THOMSON MACDONALD Weduwe THOMAS BUTTLER PARRY, voor den Slaaf *Jacobus;* haar in eigendom toebehoorende.
3. J. F. HALFHIDE, voor den Slaaf *Figaro* of *Johannes;* aan AFI FREDERIKA HALFHIDE, in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 Augustus.

In het Lagerhuis heeft de Heer Cochrane een voorstel gedaan, betreffende Griekenland. Hij klaagde, dat de Koning van dat land de verbintenissen niet vervuld had, waaronder hij den troon had verkregen, ja zoo grovelijk had die vorst zijne pligten jegens de Grieken veronachtzaamd, dat hun toestand thans veel erger was, dan toen zij onder het gebied der Turken waren.

De Heer Bowring ondersteunde den vorigen spreker.

De Heer Milnes vond hunne beweringen overdreven en meende dat men niet voorbij moest zien, dat de souverein jong, zonder ervaring op den troon was gekomen, en hij geene goede raadslieden ter zijde had gehad.

Lord Palmerston schreef den tegenwoordigen toestand van Griekenland aan het gemis van eene vertegenwoordigende kamer toe.

Sir R. Peel betuigde, dat hij het levendigste deel in Griekenlands lot nam. Hij hoopte, dat sommige uitdrukkingen, die hij gehoord had, geen nadeeligen invloed op de Grieksche regering mogt hebben. Hij voerde aan, dat de drie beschermende mogendheden er op aangedrongen hadden, dat Griekenland eenen bepaalden tak van inkomsten zoude aanwijzen, om den waarborg voor de leening te vervangen. De onderhandelingen deswege waren nog niet ten einde. De mogendheden hadden ook hunnen raad aangeboden, over verschillende hoogstgewigtige aangelegenheden, hetgeen hij hoopte dat goede vruchten voor het volk zou hebben.

Hierna vroeg Lord Palmerston mededeeling van papieren, betreffende de Servische aangelegenheden, waarbij hij de staatkunde van Rusland zeer aanviel, en meende, dat Engelands belangen zeer waren achteruitgezet.

Sir R. Peel bestreed zulks, bewerende, dat niets tegen de waardigheid van Engeland in dezen was geschied, dat Rusland hierin eene andere stelling dan Engeland had, enz. Tot de mededeeling der gevraagde stukken kon hij nog niet overgaan.

—Bij Newfoundland heeft er eene onaangename ontmoeting tusschen Fransche visschers en H. M. schip de Electra, van 18 stukken plaats gehad. De Franschen waren, ondanks menigvuldige waarschuwingen, op Engelschen bodem gekomen, en ten slotte heeft genoemd schip gevuurd, waarbij een man gedood en een paar gekwetst zijn. Een fransch fregat was vervolgens aangekomen, om opheldering wegens het gebeurde te vragen.

— Er is een Engelsch officier van Otaheite aangekomen, afgezonden door den bevelhebber onzer scheepsmagt in die wateren. De Engelschen op Otaheite beweren dat de proclamatie, door de Franschen in Europa bekend gemaakt, tot wettiging van de inbezitneming van dat eiland, geheel op verdichtselen steunde, en alleen geschikt was om de Europesche mogendheden te blinddoeken. De Engelsche bevelhebber beijverde zich de Koningin van genoemd eiland met veel eerbewijs te onthalen.

— Blijkens de berigten uit Lissabon, van 7 Augustus was *The Malabar* dien avond voor die stad gekomen, aan boord hebbende Espartero en een 30tal zijner aanhangers, onder welke eenige der vorige ministers en de generaal van Halen. De gewezen regent zou voor Lissabon blijven liggen tot dat de Hertogin zijne Echtgenoot, over land, uit Madrid aldaar zou aangekomen zijn. Hij zou zich alsdan naar Engeland begeven.

Over het algemeen had de komst van Espartero te Lissabon geen voor hem gunstigen indruk gemaakt. Men noemde hem daar spottenderwijs, een Napoleon in miniatuur op den Bellerophon.

Er werd eene raadsvergadering door de ministers gehouden, over de vraag, of men Espartero zou toelaten, des begeerende, aan land te gaan. In den beginne, toen de Spaansche gezant te Lissabon zijne zijde hield, en men de laatste berigten uit Madrid nog niet kende, scheen men daartoe eenigermate genegen, doch spoedig vernam men den keer van zaken in Spanje, en keerde de gezant zich nu ook tegen den gewezen regent, zoodat men te rade werd hem het verlof om aan land te gaan te weigeren, en hem zelfs de eerbewijzen als regent niet te betoonen.

— De iersche wapenwet heeft nu eindelijk in het Huis der gemeenten haar beslag gekregen, nadat met 125 tegen 59 stemmen tot hare derde lezing was besloten. Alvorens het tot deze eindstemming kwam, hebben nog verscheidene sprekers den maatregel met veel nadruk bestreden, als onvoldoende om Ierland in bedwang te houden, en als zullende strekken om er de gemoederen nog meer te verbitteren. Voor het overige zijn ook bij deze laatste beraadslaging de vroegere verwijten, dat de ministers Ierland met partijdigheid behandelen, deszelfs regten en belangen miskennen, en ook thans nog, terwijl dat land aan den rand van eenen opstand staat, niets tot bevrediging of gerustelling der misnoegde bevolking willen doen, met veel warmte door de opposanten herhaald. De minister Peel heeft van zijn kant weder verklaard, dat het thans heerschende misnoegen geen redelijken grond heeft, en dat de regering, sterk door hare goede gezindheid, en vertrouwende op de ondersteuning van alle weldenkenden, den ingeslagen weg zal blijven bewandelen en den loop der gebeurtenissen afwachten.

Voorts heeft de genoemde vergadering in de laatste dagen zich bezig gehouden met eene door het bewind voorgestelde wet, strekkende om de verordeningen, waarbij de uitvoer van hier te lande vervaardigde werktuigen nog verboden of belemmerd wordt, geheel optehelfen. Deze maatregel vindt slechts weinig tegenstand, en zal denkelijk nog voor het schorsen der Parlements-zitting tot stand gebragt worden. Men heeft begrepen, dat de bedoelde verbods-bepalingen geenszins aan het doel, dat men zich daarvan voorstelde, te weten, belemmering van de verbetering en uitbreiding der nijverheid in vreemde landen, beantwoorden; — dat dit Rijk steeds boven alle andere Staten den voorrang in het vervaardigen van werktuigen zal behouden, en van een vrijen uitvoer in dit opzigt grootere voordeelen zal plukken, dan van een verbodstelsel, 't welk, uit hoofde van de veelvuldige gelegenheden tot ontduiking, niet kan gehandhaafd worden.

— In Ierland blijven de zaken, naar het schijnt, in den zelfden toestand.— In Zuid Wallis duurt de woeling ook nog altijd voort. In de laatste dagen heeft dezelve eerder een bedenkelijker aanzien bekomen, door het besluit der werklieden in de kopermijnen, om door het staken van hunnen arbeid hunne meesters tot het toestaan van hooger loon te dwingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 13 Augustus.

Van iemand, die omtrent de betrekkingen in de hoogere kringen der Russische hoofdstad naauwkeurige kennis bezit, ontvangen wij de volgende mededeeling: Sedert eenigen tijd is men in St. Petersburg zeer oplettend op de Russische onderdanen, die zich buiten s' lands bevinden. Men heeft, namelijk, bemerkt, dat zulke mannen maar al te dikwerf zich laten aansteken door denkbeelden des tijds over staat en godsdienst, en dan met beginselen in hun vaderland terugkeeren, welke met het daar gehuldigde stelsel lijnregt strijdig zijn. Deswege zullen voortaan slechts de zoodanigen passen voor het buitenland ontvangen, die niet alleen door hunne trouw en gehechtheid aan de regerende dynastie, maar ook door beproefde vastheid van karakter, genoegzame waarborgen aanbieden, dat zij aan de verlokkingen van het buitenland wederstaan kunnen. Tevens moet bevel zijn gegeven, al degenen, omtrent wie men den geringsten twijfel koestert, dat zij deze waarborgen niet aanbieden, of hen, welke men vermoedt, dat zij met leden der zoogenaamde moderne

school in verbinding staan, naar hun vaderland terug te roepen, en hun voor hunnen terugkeer, naar gelang der omstandigheden, een zoo kort mogelijk tijdsverloop toe te staan. Het is zeer opgevallen, dat in den laatsten tijd lieden naar buitenlands gereisd zijn, van welke men zeker weet, dat zij de middelen niet bezitten om hunnen pas te betalen, laat staan, om in den vreemde weelderig te leven. Deze personen moeten in last hebben, het doen en laten hunner landslieden na te gaan. Tevens heeft de keizer herhaaldelijk zijn misnoegen betuigd over de meer en meer om zich grijpende zucht der Russische grooten van buitenlands hunne inkomsten te verteeren. Ieder kent de geschiedenis van vorst Dolgoruckij. Is het in het algemeen verboden zonder verlof der regering iets buitenlands te laten drukken, zoo treft hem eene te zwaardere straf, die de inwendige aangelegenheden van Rusland tot het onderwerp zijner beoordeeling kiest. Nog herinnert men zich den toorn van den Russischen keizer over het boek, waarin het lijden en de vervolging der katholijke kerk geschilderd zijn. De schrijver, vroeger Russisch staatsraad met verschillende ordes bekleed, leeft tegenwoordig in Parijs. Hij moet het ook geweest zijn, die den stoot van Ranke een groot gedeelte der daadzaken, ter openlijken blootlegging zijner bezwaren, heeft aan de hand gegeven. Had de arm van het Russische regt (?) hem kunnen bereiken, waarschijnlijk zou hij zijne vermetelheid hebben moeten boeten. Dit boek heeft, hoe weinige exemplaren ook slechts in Rusland konden worden ingesmokkeld, groot opzien verwekt, daar het, behalve de kerkelijke aangelegenheden met de grootste vrijmoedigheid het geheele stelsel der binnenlandsche staatkunde openlegt. Van eene zijde zocht men het daardoor te ontzenuwen, dat men het kortweg voor laster verklaarde. Maar de schrijver heeft zich tegen deze aantijging gevrijwaard, daar hij de documenten, welke hij als bronnen gebruikt had, er bij voegde. Eene wederlegging is tot dus ver niet verschenen, en zoolang deze achterwege blijft, zal het Europesche publiek het regt hebben, de in het boek aangevoerde daadzaken als waar aan te nemen.

— Men meldt uit Athene, dd. 24 Julij hetgeen volgt:

De toestand van zaken heeft zich in den laatsten tijd weinig veranderd. Daar alle pogingen der regering, om van de mogendheden mildere voorwaarden te krijgen, zonder gevolg zijn gebleven, tracht zij thans zoo goed zij kan, aan de gestelde vorderingen te voldoen. Rusland en Engeland schijnen de proef te willen nemen, hoe ver de bezuinigingen bij ons gaan kunnen, zonder het bestaan van den jongen staat in gevaar te brengen. Zoodra er gevaar bij mogt komen, zullen zij tusschen beiden treden. Ook moeten zij aan de regering de verzekering hebben gegeven, dat men haar niet verlaten zal, wanneer er zich moeijelijkheden mogten opdoen, welke zij niet kan te bovenkomen. Het is te hopen, dat de Proefneming geene slechte uitkomsten zal opleveren! De toerustingen der Porte in het naburig Thessalië en Macedonië, de wapening der vestingen en het bijeentrekken van troepen heeft hier veel bezorgdheid verwekt. In weerwil van alle officiële verzekeringen, laat het volk zich niet uit het hoofd praten, dat de Turken een' aanval op Griekenland in den zin hebben. De gisting moeten altijd en vooral in de Noordelijke deelen des lands zeer groot zijn. Het gevoel der onmagt en weerloosheid, waarin zij verkeeren, draagt natuurlijk veel bij, om de bezorgdheid te vermeerderen. Ook is deze vrees geenszins ongegrond, daar men hoort, dat de woeste Albanezen, welke in Thessalië staan, daar talrijke rooverijen en andere buitensporigheden plegen, zonder dat de Turksche gezagvoerders dit kunnen verhinderen. Men vreest, dat deze teugellooze soldateska, ondersteund door de onrustige grensbevolking, hunne rooftogten naar Griekenland kunnen uitstrekken. De weinige beschikbare troepen zouden, in dat geval, bezwaarlijk in staat zijn, in die bergachtige streken den bewoners eene krachtdadige bescherming te verleenen.

— De Russische dagbladen behelzen slechts zeer zelden berigten over de gebeurtenissen in den Kaukasus, en over den uitslag der Russische wapenen tegen de Bergvolken. Gedeeltelijk is hiervan de reden, dat, even als in het vorige, ook in dit jaar de oorlog naar een vast stelsel gevoerd wordt, hetwelk schitterende wapenfeiten naauwelijks toelaat, en een langzaam maar des te zekerder gevolg belooft. Van het vroegere plan, om de opstandelingen door een' snellen, aanvallenden oorlog ten onder te brengen, heeft men geheel afgezien; men bepaalt zich daarbij hun allengs meer grond af te nemen, en zich in het veroverde gebied door het aanleggen van sterke forten te handhaven; tevens besteedt men de grootste zorg om hun de toevoeren van oorlogs behoeften ter zee af te snijden. Daar de grootste schepen der vloot in de Zwarte zee te dien einde ondoelmatig bevonden werden, dewijl zij zich steeds op een grooten afstand van de kusten moesten houden, zoo heeft de admiraal Laseriew eene menigte kleine barken laten bouwen en bewapenen, welke de kusten blokkeren. Reeds nu moet, naar men verzekert, het gebrek aan munitie zich bij de bergvolken doen gevoelen. Niettemin kost deze langdurige oorlog veel bloeds van beide zijden. Vooral hebben die Russische korpsen vele manschappen verloren, bij welke de Polen zijn ingelijfd, en daar dezelve steeds, door nieuwe heffing voltallig worden gehouden, zoo vermindert het getal der jonge manschappen in het Koninkrijk Polen allengs.

— Gisteren namiddag is de post uit Konstantinopel met de aangename tijding hier aangekomen, dat de ten tweede male tot vorst van Servië gekozen Alexander Kara Georgewitsch door de hooge porte, onder goedkeuring van het Russisch gezantschap te Konstantinopel in zijne waardigheid bekrachtigd is.

ADVERTENTIËN.

J. GROOFF neemt bij het verlaten van deze, door hem geliefkoosde Kolonie nogmaals hartelijk afscheid van alle Ingezetenen; — Woorden ontbreken hem, om zijne dankbare gevoelens uit te drukken voor de menigvuldige bewijzen van belangstelling gedurende zijn veeljarig verblijf binnen dezelve, ondervonden; — Het vereerend uitgeleide op gisteren door hem genoten, zal voor hem eene blijvende aangename indruk zijn, hij bedankt uit grond van zijn hart, allen die daaraan deel namen, maar in het bijzonder den Edel Groot Achtbaren Heer Gouvernements Secretaris G. S. DE VEER, den Wel Edel Gestrengen Heer R. H. ESSER, Kapitein Adjudant van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Kolonien, den Wel Edel Gestrengen Heer C. B. KRAIJENHOFF VAN WICKERA, fungerend Kommandant, alsmede alle verdere Wel Edele Gestrenge Heeren Officieren daarbij tegenwoordig, gelijk ook het Garnisoen dat onder het spelen van deszelfs welluidend Muzijk, dit voor hem zoo treurig oogenblik dierbaar maakte; in een woord, alle Hoogere en Lagere Standen die hem Eere hielpen toebrengen; hij beveelt zijne Gemeente in het bijzonder, en alle andere Inwoners van dit Gewest in GODS genade en zegen aan. Dat Liefde en Eendragt op Gods dienstige beginselen steunende, hier mogen heerschen; — Daar hij welligt dit land nimmer zal wederzien, zoo geeft hij aan allen de stellige verzekering, dat hoe verre ook voortaan met het ligchaam verwijderd, hij steeds in den geest met wederkeerige gevoelens van liefde en toegenegenheid *Suriname's* Ingezetenen hartelijk toegedaan blijft.

Hij maakt bij zijn laatst afscheid gebruik van dezelfde woorden die hij bij zijn eerst aankomen alhier voor ruim *zeventien* jaren geleden, bezigde:

»God zegene *Suriname!*"

Braamspunt, den 10 October 1843. (26899)

(26844) Op Heden in den vroegen morgen overleed na een smartelijk en langdurig lijden in den ouderdom van bijna 55 Jaren, onze waarde Moeder en Behuwd-Moeder Mevrouw de Wed. REB. BERCKX, geb. ELIAS.

Paramaribo, den 9 October 1843.

B. WEIJL.
E. WEIJL, geb. CURIEL.

Strekkende dit tot algemeene en bijzondere Kennisgeving.

(26845) De Ondergeteekenden hebben ontvangen per Kapiteins ATKES, RADELOFF en ANDRESEN, en bieden voor *Civile prijzen* te Koop aan:

CARRON IJZEREN *TESTEN* van 90 — 100 Gallons. *Nieuw Model* IJZEREN *BRANDSTAVEN*, *STEENEN*, *KALK* en *CEMENT*, TIGCHELS en DAKPANNEN, 14 voets HOEPELS voor Suikervaten, halve LEGGERS, gekookt en ongekookte LIJNOLIE, WITLOOD en andere VERFWAREN, bladen ZINK, IJZERWAREN, en VELDGEREEDSCHAPPEN, NEGER-DUFFELS en HOEDEN, Osnabrugs LINNEN, Vriesch BONT, Zeildoeksche KOFFIJZAKKEN en COMMANDO ZAKKEN, VISSCHERS GAREN en meer andere PLANTAADJE GOEDEREN.

Opregte *SCHIEDAMMER* GENEVER in roode en groene kelders, &c. &c.

Paramaribo, den 12 October 1843.

VAN WEST & DE HART.

(26891) Aangebragt per Kapt. ANDRESEN, en te bekomen bij de Wed. S. M. VAN WEST, aan de *Graven Straat*, voor *civiele prijzen*, mits KONTANT:

Kasseer Gezouten VLEESCH, in kwart en achtste tonnen, dito WORST en TONGEN, dito Gesmolten VET in potten, dito gerookt VLEESCH, WORST en TONGEN en dito KAZEN; ingelegd ZUURKOOL in vaatjes en KOMKOMMERS; — 2 en 3 draads VISSCHERSGAREN, &c.



(26882) KAPT. H. F. ZEIJLSTRA, voerende het Schip *Anna Maria Henrietta*, zal den 22sten dezer, zijn retour reis naar *Amsterdam* aannemen; verzoekt Heeren inladers, de Producten in tijds aan Boord te laten bezorgen.

Paramaribo, den 12 October 1843.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, de Engel. Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 3 dagen reis; Passagiers; Wed. J. P. Sander, Johanna Sander, Matilda H. Lantrope, J. A. Oosterhold en Elisabeth Gardner.

UITGEKLAARD.

Den 9den, het Schip van Speyk, Kapt. D. Visser, lading: 1 vat en 792 balen heele Koffij, 9 vaten en 114 balen gebroken dito, 110 balen schoone en 4 dito vuile Katoen, 5 vaten en 18 kistjes Arrowroot.

Den 12den, het Schip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld, lading: 465 vaten Suiker, 2 b. schoone en 1 baal vuile Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.